τον, τὸ πᾶν γὰρ τοῦ ἑνὸς λύσας, ἀπολεῖ τὸ
πᾶν· τὸ γὰρ ἓν εἶναι δεῖ, εἴπερ ἔν ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ
οὐδέποτε παύεται ἓν ὄντα, ἵνα τὸ πᾶν σῴζη-
ται. ἴδοις ἂν ὅτι τῇ γῇ πολλὰς πηγὰς ὑ-
δάτων, καὶ πυρὸς ἀναβρυούσας ἐν τοῖς με-
γίστοις μέρεσι. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τρεῖς
φύσεις φανήσεται, πυρὸς, καὶ ὕδατος,
καὶ γῆς, ἐκ μιᾶς ῥίζης ἠρτημένας. ὅθεν
καὶ πᾶσης ὕλης πεπίστευται εἶναι τὰ μέγιστον.
καὶ ἀναδίδοσι μὴν αὐτῆς τὴν χορηγίαν.
ἀντὶ πολλῆς δὲ ἀφθονίας τὴν ἀναθεν ὑπάρξιν,
οὕτω γὰρ οὐρανὸν καὶ γῆν ἄγει ὁ δημιουργός,
λέγω δὴ τὸν ἥλιον, τὴν εἰς οὐσίαν καταγω-
γὴν ἢ ὅλῳ ἀνάγων, καὶ ἐφ' αὐτὸν τὰ
εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ἕλκων, καὶ δι' ἑαυτοῦ
πάντα διδοὺς πᾶσι, καὶ τὸ φῶς ἀφθόνως χα-
ρίζεται. αὐτὸς γὰρ ἐστιν, οὐ ἀγάθαι ἐνερ-
γεῖαι, οὐ μόνον ἐν οὐρανῷ καὶ ἀέρι, ἀλλὰ
καὶ ἐστὶ γῆς, εἰς τὸν κατωτάτω βυθὸν
καὶ ἄβυσσον διήκουσιν. εἰ δέ τις ἐστὶ νοη-
τὴ οὐσία, αὕτη ἐστὶν ὁ τούτου ὄγκος, ἧς
τὸ δοκεῖν ἂν εἴη τὸ τούτου φῶς. πόθεν δ'
αὕτη θεωρεῖται ἢ ἐστὶ δῆλον, αὐτὸς μόνος
οἶδεν. ἢ καὶ τῷ τόπῳ καὶ τῇ φύσει ἐγγὺς
ὢν ἑαυτοῦ, μὴ ὑφ' ἡμῶν ὁρώμενος, σο-
φωτέρων δὲ θεωρούμενος νοεῖ. ἡ δ' τούτου
δύναμις, οὐκ ἔστι σοφιστής, ἀλλ' αὐτή. ἡ ὄψις
λαμπροτάτη φωτίζει πάντα τὸν κόσμον,
τὸν ἥλιον λέγω. νέφος γὰρ ἴδοις ἂν σεγαν-
φορῶν τὸν κόσμον. καὶ καθάπερ ἰατρὸς ἀγα-
θὸς τὸ τοῦ κόσμου ἔρρον ἀφαιρούμενος τῇ
ἀναθίσει εἰς ἑαυτὸν, οὕτως ἀτάκτως φέρε-
το. εἰσὶ δὲ αἱ λύσεις, ζωὴ, καὶ ψυχὴ, καὶ πνεῦμα,
καὶ ἀθανασία, καὶ γένεσις. ἀφῆκεν οὖν φέρεσθαι,
οὐ προσέωδεν ἑαυτοῦ. ἀλλ' εἰ χρὴ τὸ ἀληθὲς
εἰπεῖν, δι' ἑαυτοῦ, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον
διεμόνευε τὰ ἅπαντα. τοῖς μὲν ἀθανάτοις
τὸν ἀεὶ διαμένειν ἐπορέγετο. καὶ τῇ ἄνω φο-
ρᾷ τῇ τοῦ φωτὸς ἑαυτοῦ ὁδὸν ἀνάγει πρὸς
τὸν πατέρα μέρους τοῦ θεοῦ οὐρανὸν
βλέποντος, τὰ ἀθάνατα μέρη τοῦ κόσμου τρέ-
φοντος. τῷ δὲ καταλαμβανομένῳ καὶ φθει-
ρομένῳ τὸ πᾶν, ὕδατος, καὶ γῆς, καὶ ἀέρος, κόσμος
ζωοποιῶν καὶ ἀναλυτῶν γένεσιν καὶ μετα-
βολάς. τὰ ἐν τούτοις τοῖς μέρεσι τὸ κόσμου
ζῷα, ἕλκει πρὸς μεταποιῶν, καὶ μετα-
πορεύων εἰς ἄλλοια γένη γινῶν, καὶ εἴδη
εἰδῶν, ἀντιπαρεμφαίνεσθαι τῆς εἰς ἄλλοια με-
ταβολῆς, καθάπερ καὶ ὅσι μεγάλων θε-
ωμάτων ποιεῖ δημιουργός. πάντος γὰρ θαυμα-
τος διαφορὰ, μεταβολὴ. καὶ τοῦ μὲν ἀθαν-
τοῦ, ἀδιάλυτος τοῦ δὲ θνητοῦ, μετὰ διαλύ-
σεως. καὶ αὕτη ἡ διαφορά ἐστι τοῦ ἀθανάτου
πρὸς τὸ θνητὸν, καὶ ἡ τοῦ θνητοῦ πρὸς τὸ ἀ-
θάνατον. ὥσπερ δὲ τὸ φῶς αὐτοῦ τυχὸν, οὕτω
καὶ ἡ δωρεὰ αὐτοῦ, τυχὴ τις, καὶ ἀδιάλυτος τῷ

n. ab uno soluens, perdet uniuersum. omniaq;
que unum esse oportet, si quidem unum est.
Est aut. & nunquam cessat unum esse, ut
plenitudo solutae. videas in terra multos
a quarum fontes & ignis, scaturientes, in
mediterraneis partibus, & in eodem, tres na-
turas quae cernuntur, ignis, aquae, terra
ab una radice pendentes. Itaq; uniuer-
sae materiae creatur esse fontem. & emittit
quidem eius abundantiam, a superis e contra
habet suam exparxim. Sic n. coelum & terra
operator semper ducit. dico uero, sol, essen-
tiam quidem demittens, materiam uero attol-
lens: & circa se ipsum, & in se ipsum omnia
trahens & a seipso omnia omnibus tribuens,
etiam lumen abundantissimum largitur. Ipse
n. est, cuius bonae operationes, non solum
in coelum & aere, sed & in terra, in ima
profunda abyssum penetrant. Si uero
aliqua etiam est intelligibilis essentia, ea
est huius plenitudo & moles, cuius receptacu-
lum fuerit huius lumen. Vnde ait haec, aut
constituitur, aut influit, ipse solus nouit. uel
quia ipse loco, & natura prope seipsum existens,
non a nobis conspicitur cogit nos per contie-
plantes intelligere. speculatio uero eius, non es
coniectantis, sed ipsa uisio splendidissima
circumlustrat uniuersum mundum, superpo-
situm. Medius n. collocatus, coronat mu-
dum, & uelut aurisa bonus, mundi curru
firmat in se & colligit sibi, ne forte, sine
ordine feratur. Sunt aut habere uita, &
anima, & spiritus, & immortalitas, & gene-
ratio. Per mittit igitur eum ut feratur non
procul a se. Sed Liberum oporteat dicere,
secum. atq; hoc modo operatur omnia. Im-
mortalitas quidem perpetua permanentia
contribuens. Et superae circumferentiae
lucis suae, quantum emittit, ex altera parte
quae coelum aspicit, immortales mundi partes
nutrit. Ea uero quae totum continet, &
collustrat, a quae & terra & aeri, molem ui-
uificans. Commouens generationem, &
mutationes. Quae in his mundi partibus
sunt animalia helicis in modum transmu-
tans, & transformans genera, generum
in se mutuo, & specierum species, resistente
mutua mutatione, sicuti in magnis corporibus
operans efficit. Omnis enim corporis permu-
tatio, mutatio est. Immortalis quidem corporis
indissolubilis est. mortalis uero, cum dissolutione.
Et haec differentia est immortalis ad mortale. Sicut
uero lumen ipsius copiosum est. sic & animalium ab eo fida
generatio, copiosa quidem est, & loco, & abundan-

tia